

COROLLARIA

Ex Titulo VII. de *suprema Potestate Judiciaria in genere.*

- I. **I**psa *Legis virtus intrinseca* tanquàm se solâ inefficax non nisi *Pœnarum Comminatione* munita, vel à solâ *Exsecutionis* no-
tione suum sortitur Effectum;
- II. *Jus infligendi Pœnas* soli competit *Majestati*, non nisi *Illius*
Consensu à quopiam alio in *Civitate* exercendum;
- III. Nec *Parentibus* in *Filios*, nec *Heris* in *Servos*, neque
Maritis in *Uxores* *Jus est Pœnam* propriè talem àc vel gravio-
rem decernendi, exceptâ *Correctione* quâdam discretiore, eorum
Auctoritati proportionatâ.
- IV. *Pœnis* maximè ineptis àc vel *suu suo* *Contrariantibus* præ-
primis accensetur *Relegatio* ceù *Deportatio* (*die Lands-Verweisung*)
- V. Ut *fugitivis* *justa* quandòque *Pœna* statuitur in *Effigie*, sic non
nunquàm *Mortuorum* *Cadavera* rectiùs effodiuntur ex *sepulchris*
in *Terrorem* aliorum suspendenda;
- VI. *Nemo inauditus* aut *indefensus* ad *mortem* condemnandus;
- VII. *Omnis* enim naturaliter habens *jus bonæ Existimationis*, tam
diù censendus est bonus, donec absolutè probetur malus.
- VIII. Præter merum *Supplicium*, *Pœna* non est *justa*, nisi
quæ fertur ad emendandum delinquentem;
- IX. Undè *injustam* dicimus *Pœnam Infamiae*, quæ *Reum*
non tam emendare, quàm potiùs eundem in pejus rapere
assuevit;
- X. Hinc *Judicis* est, in ipso etiàm *Pœnas infligendi Modo*,
quid quod vel sapit *Infamiam*, eò studiosiùs præcavere, quò
Passu pariore *vita & fama* ambulare censentur;
- XI. *Pœna* non est *rationabilis*, nisi lata cum *Discretionem*,
àc vel habito discrimine inter *Filium Centurionis*, & ejusdem
Tympanistæ, àc vel *Viri alterius de Republicâ* aut *Principe bene*
meriti, & cujusdam *Ardelionis*.

XII. Pessimus in *Civitate* mos est, iniquus, barbarus, turpem *Judicis* socordiam sapiens: *Cives*, eorumve *Filios* ab minima quæpiam delicta, ac vel ob meros quandòque Excessus citrà *Causæ* *Cognitionem* haud finè *Infamiâ* statim in eundem mittendi *Carcerem*, in quem aliàs infandi *Nebulones*, atque *Latrones* ob maxima quæque flagitia intruduntur;

XIII. Nec talis *Abusus* vel ipso defectu honestioris *Custodiæ* *civilis* excusatur in *judice*, qui potius *ex officio* ad supremum desuper *Civitatis Regimen*, ac vel ad ipsum *Principem* tenetur remonstrare, ne in tantum *Reipublicæ* *Dedecus* atque *Offendiculum*, hujusmodi *Incarceratione infami* tanquàm *Pœnâ* justo enormiore plectatur *Civis*, cujus licet pauperrimi *Jura* tanquàm singulis communia citrà *universitatis* injuriam nequeunt violari.

XIV. *Propria Delinquentis Confessio*, ad *Pœnam* mortis infligendam, absolutè non est necessaria.

XV. *Semi-Convictus* nullo jure *Capitis* est damnandus, --quo igitur naturali jure, ad *propriam Confessionem* extorquendam, ad mortem usque cruciari potest? -- *Tortura* enim quandòque vel ipsâ morte est crudelior.

XVI. *Imperans Christianus* etiam circà delicta in *V. T.* sub *Pœnis* ut ut à summo *Numine* definitis prohibita, absoluto gaudet *adgratiandi Jure*.

XVII. *Gentium* moribus majores æquè *Judices* *Adfessoribus* utentes obligantur esse *Legum & Jurium* periti.

XVIII. *Judicem* ità oportet judicare: ut simul fungatur *Officio boni Judicis*, & *boni Viri*, adeòque in *Conflictu Conscientiæ & Actorum* ac *Probatorum*, nec secundùm *Conscientiam* solam, nec secundùm *Acta & Probata* tantùm, judicare debet.

PROSPECTUS